

форм власності, загостренням конкуренції на ринках збуту питання сервісного обслуговування набуває особливого значення. Саме від ефективної діяльності сервісної служби в значній мірі залежить від конкурентоздатності продукції і авторитет підприємства.

Технічна складність багатьох видів сучасних товарів і неможливість їх ремонту чи обслуговування безпосередньо споживачами приводить до того, що все частіше споживачі визнають наявність і зручність системи сервісного обслуговування. Покупець має чітко знати: де, хто і яку допомогу зможе йому надати по вирішенню проблем експлуатації товару.

Оскільки сервіс є одним із спонукальних чинників до купівлі товару, то необхідно дотримуватись певних принципів маркетингової стратегії:

1. Обов'язковість пропозиції (фірма, яка виробляє технічно складні вироби, повинна пропонувати сервісне обслуговування).
2. Необов'язковість виконання послуг (фірма не повинна нав'язувати клієнту сервіс).
3. Еластичність сервісу (широкий пакет сервісних заходів від мінімально необхідних до максимально доцільних).
4. Зручність (пропозиція послуг у зручній для покупця формі).
5. Інформаційність.
6. Розумна цінова політика.

При цьому можливе часткове використання безкоштовного сервісу, що найкраще переконує в надійності та якості продукції.

Дотримання цих принципів створює можливість для підтримки комунікаційного зв'язку між виробником та споживачем, формує громадську думку про фірму, сприяє подоланню "бар'єру недовіри" до товару і, як наслідок, дозволяє розширити ринки збуту товару, що сприятиме успішній підприємницькій діяльності.

УДК 622.003.2

28. МОЖЛИВОСТІ РОЗБУДОВИ УКРАЇНИ ЯК СКЛАДОВОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ

Величко С.М. - студент 2 курсу

(Тернопільська академія народного господарства)

Науковий керівник: к.е.н., доц. Дерій В.А.

В даний час Україна, як і вся Європа, переживає складний період докорінних змін. Антагонізми між Сходом і Заходом, що базувались на військовій конфронтації, зникли, але натомість виникли нові, не менш складні, проблеми економічного та політичного характеру.

На даний час в Україні необхідна не тільки повна реструктуризація економічних інститутів та розвиток "національної

економіки", але й фундаментальна перебудова на справжню ринкову економіку та її інтеграцію в міжнаціональні економічні сфери (торгову, фінансову, валютну). Цей процес тісно пов'язаний із соціальними проблемами: високий рівень інфляції, збільшення безробіття, спад річного доходу та дедалі зростаючої заборгованості тощо. Тому надання конкурентної форми відносинам між розвинутими країнами Європи і Україною є важливою проблемою, що спричиняє конфронтацію в Європейській Спільності (ЄС).

Для України важливо, яку допомогу може надати ЄС для розбудови української економіки. Такі програми ЄС як PHARE і G-24 забезпечують допомогу для економічного перетворення з акцентуванням уваги на сільському господарстві, промисловості, капіталовкладеннях, енергетиці, освіті, захисті навколишнього середовища, торгівлі і послугах.

На даний час для держави надзвичайно актуальним є величезний дефіцит бюджету, тому недоступним є будь-яке збільшення заборгованості. З цього випливає, що допомога, яку Україна може отримувати, повинна надаватись у вигляді інвестиційних вкладів під відповідні проекти розбудови, що можуть окупити себе. Особливо важливою є технічна допомога в галузі освіти. Відсутніх капіталовкладень з боку ЄС не можливо домогтись без створення в Україні території економічного сприяння, що дасть змогу діяти як внутрішнім, так і зовнішнім інвестиціям. Даний захід, звичайно, можна провести тільки за допомогою зміни фінансово-кредитної політики.

Логічно думати, що вступ України в ЄС на даний час є нереальним, тому необхідним є досягнення якомога зручнішого зовнішньо-економічного сприяння і надання хоча б деякого внутрішнього потенціалу для розбудови економіки України.

УДК 336.414

29. ЕКОЛОГІЧНИЙ БАНК: СТРУКТУРА ТА ФУНКЦІЇ

Гнат В.М. - студент 2 курсу

(Тернопільська академія народного господарства)

Науковий керівник: д.е.н., проф. Гуцайлук З.В.

Катастрофічне становище навколишнього середовища вимагає вишукування нових форм управління та фінансування сфери природокористування, основним критерієм оцінки діяльності яких є її ефективність. Непродумана до кінця існуюча форма акумулювання та витрачання державних екологічних інвестицій, плати підприємств за забруднення навколишнього середовища не приносить очікуваних